

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal ikke kunne sige, hvad alle har forstået eller ikke har forstået. Jeg kan sige, at det, jeg udtalte mig imod, ikke var den tekniske metode, med hvilken man gennemfører denne nedskæring, det var det argument, man bruger, om, at det er, fordi man skal have en grønthøstermetode, ligesom man har på andre områder i staten, hvor man jo lader grønthøsteren køre hen over alle mulige dele af den statslige forvaltning. Og det mener vi er et stort problem.

Men som sagt støtter vi, at man skærer ned på partistøtten, og det er klart, at skal man gøre det teknisk, så er det denne måde, man gør det på. Vi så helst, at man helt fjernede partistøtten, men kan støtte det her som et skridt på vejen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette lovforslag. Vi er en del af en aftale om partistøtten. Vi havde den opfattelse dengang, og har det stadig væk, at det var en god aftale, der havde rigtige principper for partistøtten, og derfor kan vi ikke støtte det. Vi finder også, at forslaget er et brud på en aftale mellem partierne, og det er derfor heller ikke det sidste ord, der er sagt i den sag.

Jeg synes, der tilbagestår en principiel drøftelse med regeringen om, hvorledes man håndhæver sine forlig. Ved tidligere lejligheder er der regeringsrepræsentanter, der har udtalt, at selvfølgelig holder man sine forlig, men efter vores opfattelse er dette lovforslag ikke udtryk herfor. Vi kan ikke stemme for forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

Heller ikke Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslaget. Vi er ganske vist ikke forligspartnere, så den del af diskussionen skal jeg ikke blande mig i, men jeg finder, at det argument, som er blevet fremført fra regeringspartierne side og jo i særdeleshed fra Dansk Folkeparti side, om, at når man udsætter statslige institutioner og ministerierne for produktivtets- og effektiviseringsbesparelser, bør partierne også holde for, ikke holder. For partierne er jo ikke en del af den statslige sektor som sådan. Staten kan som arbejdsgiver beslutte sig for at gennemføre visse besparelser og også bruge den såkaldte grønthøstermetode, men partierne er, som vi ser det,

ikke en del af staten – og heldigvis for det i øvrigt. Så det argument holder ikke.

Kl. 13.55

Bortset fra det vil jeg også sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke synes, at grønthøstermetoden – heller ikke i forhold til staten – er en god idé, og vi har også vendt os imod flere af de besparelser, som er kommet til udtryk ved grønthøstermetoden under finanslovforhandlingerne. Det gælder ikke mindst nogle af de besparelser, som er blevet iværksat på uddannelsesområdet.

Der har man jo så fra regeringens side – i øvrigt mange gange – lavet nogle omstillingsreserver, sådan at uddannelsesinstitutioner kan søge om de penge, som de i første omgang er blevet pligtige at spare. Men jeg forstår, at der ikke er nogen omstillingsreserve forbundet med den besparelse, som man lægger op til her i forhold til de politiske partier. Og det er såmænd nok også meget fornuftigt.

Jeg vil godt sige, at i forhold til det rent principielle omkring partistøtten finder vi – men det er en anden sag, og det er et andet tidspunkt, den debat skal tages på – at man burde gøre støtten afhængig af andre elementer end blot det, hvor mange stemmer man nu får til et folketingsvalg. Vi synes, at partistøtten også meget gerne må afspejle partiernes folkelige forankring, som det også kommer til udtryk f.eks. i forhold til, hvor mange medlemmer partierne har, og det kunne også være andre mere aktivitetsrelaterede principper for, hvor meget partierne skulle have i partitilskud. Men det er som nævnt en helt anden debat.

I forhold til lovforslagets ærinde her i dag, nemlig at omfatte de politiske partier af grønthøsteren, som har høstet i forhold til ministerier og statslige institutioner, siger vi fra. Vi finder ikke, at det er formålstjenligt at indrullere partierne i den sag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det beskæftigelsesministeren som fungerende indenrigs- og sundhedsminister.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Claus Hjort Frederiksen, fg.):

Jeg synes, at forslaget her sender et meget vigtigt politisk signal, nemlig at de politiske partier ikke freder sig selv, men underkaster sig de samme begrænsninger, som gælder for det, vi i øvrigt foretager os herinde på statens område. Vi underkaster os de samme regler, og dermed be-